

LEDA - žiemos dievaitė

Tai sniegingojo pusmečio dievaitė, kuri prisimenama trečiomis ar ketvirtomis dienomis („ledų“ dienos) po svarbiausių pavasario bei vasaros pradžios švenčių – Velykų, Sekminių. Tomis dienomis nieko negalima dirbti, antraip ledų kruša vasarojų išmuštų. Dievybės vardas pasikartoja kalendorinių, o ypač žiemos periodo dainų refrenuose. Pasak istoriko M. Strykovskio 1582 m. veikalo, moterys ir merginos šokdavusios Ledos garbei pievose iki Joninių. Neatmestina galimybę, kad Ledą vaizduodavo Užgavėnių Morė, klibikščiuojanti ant rato ir pavėžos.

